

**BELIJDENIS
DOEN**
INTERVIEW

**DE G VAN
GELOOFSGETUIGEN**
ABC UIT DE BIJBEL

**DE GEWONDE
GOD**
UITGELICHT

sprknd.

kerkmagazine Protestantse Gemeente

Alblasserdam

THEMA:
Belijden

#26 APRIL 2022

Protestantse Gemeente
Alblasserdam

Zingen is zo *waardevol!*

TEKST: JOKE VEERMAN

OOIT WAS MARTIN DE JONG DE EERSTE DOPELING IN DE ICHTHUSKERK, LATER OP 27 MAART 1983 DE JONGSTE MANNELIJKE BELIJDENISKANDIDAAT.

Ik wist dat ik bij God wilde horen. Ik heb met de jeugdouderling gepraat of ik belijdenis zou mogen doen, al was ik nog geen 18,' vertelt Martin de Jong, bij velen bekend als organist en koordirigent. 'Zo overtuigd als toen ben ik lang niet altijd geweest. Ik was soms uitsluitend in de kerk aanwezig omdat ik op het orgelrooster stond,' bekend hij. 'En juist op zulke momenten word je in je nekvel gegrepen. Het is wonderlijk te ontdekken dat God je nooit loslaat, ook niet in depressieve tijden. Het is goed in de kerk een taak te hebben die bij je past, zo blijft er ook in mindere momenten betrokkenheid.'

Martin deed in jonge jaren naast zijn werk in de expeditiewereld drie studies in deeltijd. 'Toen de eerste twee erop zaten en ik voor de muziek koos, tobde ik wel wat of ik zeven

jaar had vergooid. Welnee, zei een van mijn broers, dat alles maakt wie je bent. Je teksten kloppen taalkundig, je schrijft geen ketterijen en de muziek is het voertuig van je boodschap.' Al 25 jaar geleden schreef Martin het eerste lied van het Paasproject van 2015 dat hij onlangs heeft uitgebreid. 'Mijn streven is om stem te geven aan allen die volgens de evangeliën ooggetuigen waren van het lijden van Christus. Het op een na laatste lied houdt de toehoorders een spiegel voor: op wie van hen lijkt ik, van wie heb ik bepaalde trekken. Om te eindigen met een danklied en uit te zingen dat we allen geroepen zijn beelddraggers van Jezus te zijn. Het eerste lied dat ik voor dit project schreef, bezingt Petrus. Met hem voel ik me verwant,' zegt Martin. 'Ook een beetje een te grote mond. Te gauw wat zeggen. Je valt soms met jezelf om...'

'Ik schrijf vaak 's nachts, dan is het rustig en stil. Soms ga ik op de knieën omdat ik vast zit in een tekst. Ik ben dankbaar voor het talent dat ik heb gekregen, ik vind het heerlijk ermee bezig te zijn. Met een talent moet je aan de slag, anders loop je je doel voorbij. Hoe het ooit begon? Het begint als kind,' zegt hij stellig. 'Oma had een 'psalmenpomp'. Ik kon niet bij de pedalen, zat als jochie van drie bij haar op schoot. Ik kon al cijfers lezen. Zij zorgde voor de lucht in het orgel, en ik raakte de toetsen die hoorden bij de cijfernotering van de Johannes de Heer-liederen. Zingen

FOTO: AAD VAN DER KLOOSTER

MARTIN DE JONG

(Alblasserdam, 1965) groeide op met vier broers en een zus. Is zelf vader van vier kinderen. Hij studeerde Nederlands, propedeuse theologie en koordirectie. Muziek is zijn passie. Zingen, schrijven, componeren, spelen, dirigeren. In het bijzonder deze periode in het kerkelijk jaar inspireert hem zeer. Volgend jaar hoopt hij het uitgebreide Paasproject 'Hij was een van ons' met een projectkoor op verscheidene locaties uit te voeren: zie algemene berichten op pagina 18.

is zo waardevol, op zoveel manieren. Leren zingen is wat anders dan meezingen met YouTube filmpjes, al zijn het best leuke liedjes.'

Martins bedoeling met het Paasproject is om laagdrempelig veel mensen te bereiken met het verhaal van Pasen, ook randkerkelijken. 'De koorleden moeten doordrongen zijn van wat ze zingen, tekstbeleving is onmisbaar. Het lijkt bij ons soms meer op catechisatie dan op een koorrepetitie. En dat is goed. Met een blij Hollywood-glimlach red je het niet, de boodschap moet in je hart dalen.'

Belijdenis doen

TEKST: JOKE VEERMAN

BELIJDENIS DOEN – DE EEN DOET HET OP JONGE LEEFTIJD, TE MIDDEN VAN FAMILIE EN VRIENDEN, DE ANDER GAAT EEN LANGE WEG TOT DIT MOMENT. EN SOMS KOMT DE UITNODIGING OM 'JA' TE ZEGGEN ONVERWACHT. DRIE VERHALEN VAN MENSEN DIE DIT VOORJAAR BELIJDENIS HOPEN TE DOEN.

Johan en Annemarie

Een jaar geleden kwamen we niet eens in de kerk, en nu doen we belijdenis.

Gods wegen gaan anders dan je verwacht.'

Het verhaal van Annemarie en Johan begon toen ze verkering kregen – zij 14, hij 17. Zij uit een gezin met drie kinderen. Naar de christelijke school, niet gedoopt, niet kerkelijk betrokken. Hij uit een gezin met negen broers en twee zussen, allen gedoopt en opgevoed binnen de Oud Ger. Gem. – zoals men de naam van dit kerkgenootschap afkort- in Dordrecht. Vanaf deze verkering geen de kerk meer voor hem. Hij was daar al een tijd 'klaar' mee – ook met school. 'Als 16-jarige begon ik op de shovel bij

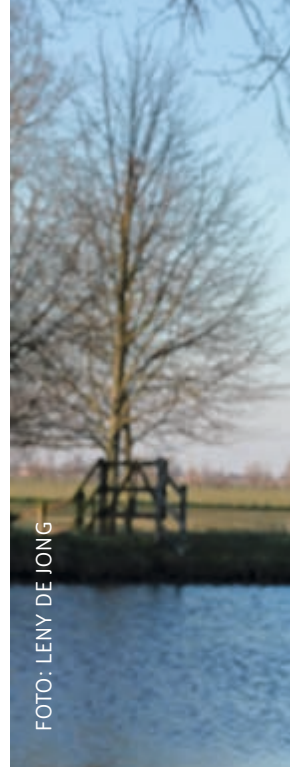
Damsteegt, en met 18 haalde ik in sneltreinvaart mijn rijbewijzen. Aan de slag in het familiebedrijf Nugteren Transport, internationale ritten maken! Ik werkte hard en kon al snel een huisje in eigen dorp kopen. Annemarie was vaker bij mij dan thuis, op gegeven moment woonden we samen. Vooral mijn moeder had het er moeilijk mee. Ze schreef verscheidene brieven, de meest indringende toen we in 2010 gingen trouwen – geen kerk, alleen het gemeentehuis, en natuurlijk een uitbundig feest! We beleefden een prachtige dag en hadden een mooi vrolijk leven samen.' Dat veranderde toen de eerste zwangerschap in een miskraam eindigde. 'Wat was dat naar! Eerst zo blij, toen dat verdriet.'

Een tijd later was er opnieuw een kindje op komst – Jens. Zijn geboorte werd voor beide ouders een trau-

matische ervaring, er ging van alles mis, en ook de babytijd was pittig. Johan kreeg allerlei vage klachten, de vrolijkheid verdween. Na een tijdje ebden de moeilijke gevoelens wat weg. Er kwam vertrouwen voor een tweede kindje, Milly. Jens ging naar de enige (christelijke) school in het dorp en kwam thuis met liedjes en verhalen. Zo kwamen geloof en kerk een beetje binnen in het gezin.

'En toen kwam Corona - 2020. Klinkt raar, maar voor ons werd deze tijd een soort zegen,' kijkt Johan terug. 'Ik volgde livestreams van kerkdiensten op mijn iPad.' Annemarie: 'Ik had op dat moment niks met de kerk, voor mij was dat afgesloten gebied. Maar op gegeven moment voelde het raar: de een boven met de tablet, de ander beneden met de stofzuiger. Toen zijn we samen gaan kijken. Jens zei

FOTO: LENY DE JONG

al vaker dat hij naar de kerk wilde, trouwens...'

De grote verandering kwam toen goede vrienden van Johan en Annemarie bij de komst van hun derde kindje kraambezoek/ kennismakingsbezoek kregen van de nieuwe dominee van de Ichthuskerk. Natuurlijk vroeg hij of het kindje gedoopt zou worden. Daaraan was wel gedacht, maar nog niets besloten – de andere twee waren ook niet gedoopt. Lang verhaal kort: vorig jaar oktober was er een middagdienst waarin de kinderen werden gedoopt en de ouders nodigden Annemarie, Johan en hun kinderen ook uit. Annemarie: 'Het was zo prachtig! Alles viel op z'n plek. De teksten, de preek, de liederen, het raakte me enorm. Ik wist meteen dat ik erbij wilde horen, ook al wist ik er allemaal nog niet zoveel van. Ik wilde volgende week wéér!'

Een volgend cruciaal moment kwam toen Johan aanwezig was in een dienst waarin het Heilig Avondmaal werd gevierd. Jens zat naast hem. 'Ik wilde naar de tafel lopen, maar kon dat voor mijn gevoel niet maken. Ik was geen belijdend lid, wat zouden de mensen om me heen wel denken? Ik ging verward naar huis en had een lastige zondag.' Zo kan het voelen als je weet dat je uitgenodigd wordt, maar de vrijmoedigheid mist om erop in te gaan. Er volgden gesprekken met de dominee. Annemarie en Johan werden 'zij-instromers' in de groep belijdeniscatechisanten. 'Er is een grote verandering gekomen in ons leven. We ervaren rust die God ons geeft, dat is zo bijzonder. Als je tegen geloof aanschopt, voelt het als een belemmering in je leven. Maar als je je openstelt, is het 't aller-mooiste dat er is,' zegt Johan. 'Er is

een last van zijn schouders gevallen,' merkt Annemarie op. Hoe nu verder? Johan en Annemarie leggen in vertrouwen hun leven in de handen van de Heer die hen heeft geroepen. Jens is blij dat nu eindelijk de dag komt waarop hij gedoopt gaat worden, samen met zijn zus. 'Want ik wil bij God horen.'

Johan (1987) en Annemarie Nugteren – Groothuis (1989)

wonen met Jens en Milly in Oud-Alblas. Johan werkt bij Nugteren Transport BV, Annemarie bij de versafdeling van Albert Heijn in Papendrecht. Spreek hen gerust aan, ze doen graag uitgebreider hun verhaal.

Dit artikel gaat verder op de volgende pagina.

Ria

‘**K**ijk, dit bordje hing op de slaapkamer van mijn ouders. Na hun heengaan bewaarde ik het in een kast. Toen ik een eigen werkkamer kreeg, hing ik het op. De tekst ging steeds meer voor mij leven.’ Ria Tuijtel – de Jong ontdekt dat allerlei gebeurtenissen door de jaren heen van betekenis zijn op haar weg naar de zondag waarop zij belijdenis van haar geloof hoopt te doen. Door alles heen was God haar nabij.

Ria werd gedoopt, ging naar een christelijke school en de zondagsschool. Vanaf haar zevende jaar zingt ze in een koor – en zingen doet ze nog steeds. Op catechisatie leerde Ria Willem kennen. In 1977 trouwden ze in de kerk waar later hun dochters werden gedoopt. Gedurende een flink aantal jaren vond Ria het lastig de preken van de dominee te begrijpen, naar de kerk ging ze minder. Wel werkte zij 25 jaar met plezier mee aan de Ichthus Inn.

‘Bidden en danken is altijd belangrijk voor me geweest, ook zomaar buiten in de duinen, me richten tot God. De laatste jaren is mijn geloof gegroeid, er kwamen dominees die het Woord aansprekend preekten en nu vind het fijn om naar de diensten te gaan. Ik geloof dat de Heilige Geest me

helpt Gods woord te begrijpen. Ik wil samen met Jezus door het leven te gaan, er is geen twijfel meer. Ik ben dankbaar Gods kind te mogen zijn, bij de gemeente te horen en te delen in lief en leed. Het is een groot goed om in vrede naar de kerk mogen gaan – sinds kort beseffen we extra dat dit niet vanzelfsprekend is. Mijn angst voor de dood is weg. Als gelovige mag ik vertrouwen dat voor wie bij Jezus hoort, het echte leven dat nooit eindigt, al is begonnen. Ik ben dankbaar, elke dag met mijn lieve man, met ons gezin. Dat ik mag leven uit vergeving en altijd kracht en wijsheid mag vragen aan God. Onze trouwtekst was ‘Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad’. Toen zei dat me niet zoveel. Terugkijkend merk ik dat het een

prachtig, warm licht is geworden. De tekst van de prediking was ‘Uw woord zal ik niet vergeten’ en ik ben dankbaar dat dit waarheid is geworden. Dat ik nu belijdenis kan doen in het midden van de gemeente.’

Ria Tuijtel – de Jong (1955)

is 45 jaar getrouwd met Willem en moeder van een tweeling, dochters die in Nieuw-Lekkerland en in Zuid Afrika wonen. Er zijn drie kleinkinderen. Het zomerseizoen brengen Willem en Ria - al meer dan 40 jaar - grotendeels door in Zeeland. Ria leeft dan online mee met de kerkdiensten.

Mirjam

Voor mij betekent belijdenis doen openlijk uitkomen voor mijn geloof. Ik geloof dat God mijn Vader is, dat Jezus mijn Verlosser is en dat de Heilige Geest in mij woont. Mooi om dit voor de gemeente te mogen belijden en op deze manier te getuigen.

De weg naar deze keuze vond ik best ingewikkeld, heb hier langere tijd mee geworsteld. Dit kwam door vragen als: hoe kan ik belijdenis doen als ik nog zoveel fout doe, doe ik wel echt mijn best om God te leren kennen? Toch wist ik dat ik niet zonder God kon. Er werd mij verteld dat ik het niet zo van mijzelf moest verwachten, maar van God. Hij heeft het al voor mij gedaan! Als je belijdenis doet, ben je daarna niet opeens een perfect persoon. Je blijft zondaar, maar je mag geloven dat God van je houdt, je vergeeft en dat je van Zijn genade mag leven. Dat

inzicht maakte duidelijk: ik wil belijdenis doen.

*‘Ik geloof dat
God mijn Vader
is, dat Jezus
mijn Verlosser
is en dat de
Heilige Geest in
mij woont.’*

Ik denk dat de veranderingen al zichtbaar zijn geworden vanaf het moment dat ik ervoor koos om naar de belijdeniscatechisatie te gaan. Ik heb daar veel geleerd en mogen ervaren dat ik dieper over dingen ben gaan nadenken: zoals wat verkeerd en wat goed is. Ik merk bijvoorbeeld dat ik er nu echt last van heb als ik verkeerde dingen over iemand zeg. Dat ik zoek naar mijn talenten en hoe ik deze kan inzetten om het goede te doen. Kleine veranderingen die laten zien waar je voor staat, waarin je je

kunt onderscheiden van de wereld. Ik ben me veel bewuster van geworden van mijn verantwoordelijkheid voor de gemeenschap. Belijdenis begon als iets tussen God en mij, maar ten tweede verbind ik me hiermee ook aan deze gemeente. Ik voel me eerder geroepen dan eerst als er vanuit de gemeente om hulp wordt gevraagd. Niet alles hoeft direct bij je te passen. Door ergens te helpen of aan iets mee te doen, ervaar je sneller verbondenheid met andere gemeenteleden. Mijn man, ouders, broers, zus en een aantal vrienden hebben ook belijdenis gedaan. Dit maakt het gemakkelijk om hier met anderen over te praten en gedachten uit te wisselen. Het maakte me ook bewuster om over belijdenis doen na te denken, als een soort ‘logische stap’ in het geloofsleven. Graag nodig ik anderen uit de dienst mee te maken. Naast de gemeente vind ik het fijn om de mensen erbij te hebben die dicht bij mij staan, zoals mijn ouders en broers en zussen.

Mirjam Hartman-Rozendaal (1997) verhuisde drie jaar geleden van Nieuw-Lekkerland naar Alblasserdam. Sindsdien lid van de Grote Kerk. Getrouwd met Wilbert, die ze in deze kerk ontmoette. In juni verwachten zij hun eerste kindje.

De geloofsbelijdenis

TEKST: PAULUS-JAN KIEVIET

IN VEEL KERKEN IS DE GELOOFSBELIJDENIS EEN VAST ONDERDEEL VAN DE KERKDIENT. DE VOORGANGER LEEST EEN GELOOFSBELIJDENIS VOOR, OF DE GEMEENTE ZINGT DEZE GEZAMENLIJK. DAT IS EEN EEUWENOUDE GEbruIK: AL IN DE MIDDELEEUWEN WAS DE GELOOFSBELIJDENIS ONDERDEEL VAN DE LITURGIE, EN IN DE REFORMATIE IS DAT ZO GEBLEVEN. WAAROM DOEN WE DIT? EN WAAROM HEBBEN WE EIGENLIJK EEN GELOOFSBELIJDENIS?

Geloofsbelijdenissen zijn zo oud als de kerk zelf. Al in het Nieuwe Testament vinden we hier en daar stukjes waarin de kern van het Evangelie kort wordt samengevat (zie bijvoorbeeld Romeinen 10:9-10, 1 Korintiërs 8:5-6 en 1 Timoteüs 3:16). Van meet af aan was er de behoefte om de inhoud van het geloof kort weer te geven. Zo'n belijdenis zegt natuurlijk niet alles wat we geloven, maar geeft het allerbelangrijkste weer.

Twee geloofsbelijdenissen

In de eerste eeuwen na Christus ontstonden er twee belangrijke geloofsbelijdenissen: de Apostolische Geloofsbelijdenis (de Twaalf Artikelen) en de Geloofsbelijdenis van Nicea. Ze lijken veel op elkaar, maar zijn op heel verschillende manieren ontstaan.

Volgens een oude legende komen de **Twaalf Artikelen** van de twaalf apostelen: elke apostel sprak één artikel uit. In werkelijkheid zijn ze ontstaan als belijdenis rond de doop. Mensen die gedoopt werden, spraken een belijdenis uit, die ze uit het hoofd geleerd hadden. Deze belijdenis had niet meteen een vaste vorm: op verschillende plaatsen werden verschillende varianten gebruikt. Maar ze hadden altijd dezelfde trinitarische opbouw, dat wil zeggen: de drieënige God, Vader, Zoon en Geest, stond centraal. Daar was een goede Bijbelse reden voor: Jezus had zijn discipelen opgedragen om te dopen in deze drievoudige Naam (Matteüs 28:19).

Deze belijdenis werd vooral in de West-Romeinse kerk (met Rome als centrum) veel gebruikt. De tekst

ontwikkelde zich stukje bij beetje, zonder dat er ooit een officiële versie werd vastgesteld. Tot in de zesde eeuw zijn er nog stukjes toegevoegd (zoals “neergedaald ter helle”). Rond het jaar 750 wilden de koningen van het Frankische rijk het (godsdiens)onderwijs stimuleren; daarbij hoorde ook dat iedereen dezelfde belijdenis leerde. Sindsdien ligt de tekst vast zoals we hem nu kennen.

De andere belangrijke geloofsbelijdenis is die van **Nicea**. Deze komt uit de Oost-Romeinse kerk (met Constantinopel als centrum) en is wél officieel vastgesteld. Dat gebeurde op het concilie van Constantinopel (381), dat voortbouwde op het concilie van Nicea (325). In Nicea en Constantinopel stond de vraag centraal: wie is God, en wie is Jezus? Daarover is diepgaand en

POTSCHERF (6E OF 7E EEUW) MET DE GELOOFSBELIJDENIS VAN NICEA IN HET GRIEKS. ISRAEL MUSEUM, JERUZALEM

fel gediscussieerd. Voor ons kan het misschien lijken dat het om abstracte, filosofische details ging (termen als “essentie”, “substantie”, “persoon”, “natuur...), maar in wezen ging het om de kern van het geloof: is Jezus een door God bezielde mens, of is Hij God zelf die mens werd? Het concilie sprak uit: Jezus is werkelijk God én mens.

Van belang

Maar zijn die oude teksten anno 2022 nog van belang? Ik denk van wel; ik ben dankbaar dat we ze nog altijd gebruiken. Drie dingen wil ik noemen.

1. De belijdenis begint met “ik geloof” (en niet bijvoorbeeld

“dit en dat moet je geloven”).

Door deze woorden te zeggen of te zingen, spreek ik tegenover mezelf, tegenover anderen én tegenover God uit dat ik in deze God geloof, en dat ik bij Hem mijn heil zoek. De belijdenis is niet maar een lijstje stellingen (een soort statuten van de kerk), maar nodigt ons uit om ons geloof persoonlijk uit te spreken. In de belijdenis herinneren we ons eraan wat, of liever gezegd wie de diepste grond is van ons leven: God, die schept, verlost, vergeeft, rechtsprekt en vernieuwt.

2. De belijdenis verbindt ons met christenen van alle tijden en

alle plaatsen. We hebben niet maar ons eigen privé geloof, we maken deel uit van de wereldwijde christenheid. We belijden samen met onze broeders en zusters in Nederland en daarbuiten, en met “de heiligen, ons voorgaand”. Met Augustinus, Luther, Bonhoeffer. Dat verbindt ons, hoe verschillend we verder ook zijn.

3. De belijdenis is ook een loflied. Niet voor niets wordt deze in veel kerken gezongen. We spreken samen ons geloof uit en daarmee loven we Hem, de drieënnige God, onze Schepper en Verlosser.

Geboren

Aart-Jan en Myrthe Simons mochten 11 maart uit Gods hand een gezonde dochter ontvangen. Zij heet **Nelle-Joan** en wordt **Nelle** genoemd. Op het geboortekaartje van Nelle staan woorden uit Psalm 104 waarin naar voren mag komen dat Nelle met wijsheid is gemaakt door haar Schepper. Dan mag er de verbazing zijn: 'Hoe groot zijn Uw werken, Heere.' Laat die verwondering er niet alleen bij de ouders zijn, maar bij het opgroeien ook bij Nelle. Na een tijdje in het ziekenhuis te hebben moeten blijven mochten Nelle en Myrthe naar huis. Voor Nelle haar eerste thuiskomst! Gelukkig mag alles goed gaan en we wensen Myrthe en Aart-Jan Gods zegen toe in de opvoeding van Nelle. Laat het gedaan mogen worden in afhankelijkheid van die God Die Nelle ook geschapen heeft. Maar Die ook wil dat Nelle herschapen zal worden naar Zijn beeld.

Getrouwd

25 maart mochten **Julianne Verkade** en **William van Leeuwen** met elkaar trouwen. Hun huwelijk mocht worden ingezegend in de Grote Kerk in een dienst

die geleid werd door ds. Ruis uit Rotterdam-Kralingen. Julianne hoorde bij onze gemeente en William is opgegroeid in de CGK van Rotterdam-Kralingen. Zij zijn in Papendrecht gaan wonen en leven nu mee met de gemeente in Rotterdam. Laten Julianne en William zich gezegend weten door de nabijheid van God in hun leven. Dat is ook de rijke betekenis van de zegen die meegegeven wordt op een trouwdag. God belooft: Ik ga met jullie mee, in voor- en tegenspoed, over hoogten en door diepten. Wat een God! Deze God beschaamt niet en maakt Zijn beloften waar. Vanaf deze plaats ook een hartelijke gelukwens aan de ouders die er, als het goed is, een kind bij hebben gekregen.

Afsluiting cursus

Verleden jaar zomer stond er in SPRKND een interview waarin collega Van Walsum mij interviewde over de cursus die ik volgde. In het kader van de permanente educatie was ik bezig met de cursus Contextueel Pastoraat. Deze tweejarige opleiding mocht ik pas afsluiten. Het was een boeiende opleiding waarin ik veel geleerd heb over de rol van de

context waarin je opgroeit en wat voor gevolgen dat heeft voor je functioneren in allerlei situaties in je leven. Het maakt nogal wat uit in wat voor gezin en familie je bent opgegroeid. Eigenheden, gevoeligheden, gedragingen en gebeurtenissen worden meegenomen en doorgegeven. Ze kunnen een hulpbron zijn, maar ook een last. Het is belangrijk om dat in het pastoraat te kunnen benoemen en te analyseren. Het was daarom een verrijkende opleiding. Ik hoop er mijn winst mee te doen.

Openbare belijdenis des geloofs

Het is gebruikelijk dat er op Palmzondag een belijdenisdienst is. Zo ook dit jaar. Zondag 10 april hopen er een aantal jongeren belijdenis van het geloof af te leggen. Als het goed is zullen dat er zes zijn. Eén echtpaar en verder 4 anderen waarvan er 3 zijn waarvan hun man, vrouw of vriendin het al gedaan heeft en één waarvan haar man het later zal doen. We kijken er naar uit dat deze dienst mag plaatsvinden. Vooraf is er een aannemingsavond. Het is altijd weer een bijzonder gebeuren dat er in het midden van

de gemeenten jongeren, maar soms ook ouderen, belijdenis van het geloof afleggen. Het is een teken dat God doorgaat met Zijn werk in de gemeente. Laten we biddend om hen die belijdenis mogen doen heen staan. Het gaat om Mineke Friepörtner, Bastiaan Harbers, Mirjam Hartman-Rozendaal, Marlies en Corné Klop-de Kreij en Mark Reijm.

Tenslotte

Wanneer het blad SPRKND verschijnt, bevinden we ons in de tijd vlak voor Goede Vrijdag en Pasen. Dat zijn twee hoogtijdagen

in de kerk. Niet voor niets heet die Vrijdag Goede Vrijdag. Het is de dag dat we mogen gedenken dat Christus voor ons stierf aan het kruis. Dat is met recht 'goed', hoe verschrikkelijk het kruislijden ook is. Paulus wilde in niets anders roemen dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus. Laat dat ook onze roemtaal mogen zijn. Maar we zouden niet in dat werk van Christus kunnen roemen als Hij niet zou zijn opgestaan. Het is Pasen geweest. Hij Die gestorven was, is de Levende! Zo mogen we omhoog zien en het in onze schuld en zonden ver-

wachten van Hem Die als de Op-
gestane pleit op Zijn volbrachte
werk. Goede dagen toegewenst.
Met een groet in verbondenheid,
Ds. R. W. van Mourik.

*Hij Die
gestorven was,
is de Levende!*

Waarom doen we het zoals we het doen? De kerkdienst onder de loupe

Over zingen op zondag (1).

Wat is een kerkdienst zonder zingen. We hebben er in de coronatijd een beetje ervaring mee gekregen. Wat zijn we blij dat het nu anders is en dat we uit volle borst in een volle kerk kunnen zingen.

Toch, wanneer je over het zingen in de kerk nadenkt, is er een grote kans dat er gezeur klinkt. Je wordt automatisch meegetrokken in de mineur. Laten we daarvoor oppassen... In dit stukje probeer ik een andere toon aan te slaan.

Muziek is een mooie gave van God aan ons. Velen zullen het herkennen dat Gods woorden juist door liederen dieper bij je binnenkomen. Via de melodie blijft het makkelijker 'hangen'. Calvijn schrijft ergens, 'de melodie werkt als een trechter waardoor de tekst sneller in je hart komt'. Hoe vaak betrap je jezelf er niet op dat je op dinsdag een lied in je hoofd hebt, wat je zondag hebt gezongen... Steeds meer raak ik er van overtuigd dat de Heilige Geest juist zo werkt. De Geest brengt Jezus woorden in herinnering (Joh 14:26). Het blijkt uit de praktijk dat Hij daar vaak lie-

deren voor gebruikt. Daarom is het erg mooi dat we überhaupt kunnen zingen en dat er liederen zijn. Laten we vol aandacht meedoen bij de gemeentezang en proberen een aantal liederen uit het hoofd te kennen.

U ziet wellicht dat ik een richting kies bij het schrijven van dit stukje. Het gaat om de beweging van God naar ons. Hij spreekt tot ons, ook door het lied. Dat eerst. Pas daarna andersom. Die lijn is er ook. Ik zing, o God mijn lof U toe (Ps 108). In het lied antwoorden wij. Wij bidden en laten onze klacht horen. Er zijn allerlei soorten van liederen, klaagliederen, lofliederen, gebeden, belijdenissen.

In en rond de diensten komt alle die soorten liederen als het goed is aan bod. Het kan ons alleen maar verrijken. Zingen is een zegen. Doe het, vaker dan alleen op zondag trouwens!

Om over na te denken

God bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is, Romeinen 5:8.

Toelevens naar Pasen

In de week voor Pasen wordt er elke avond (ma, di, wo, do en za) een korte viering gehouden in de kerk. Zo

ontvangen we extra momenten om stil te worden. De vieringen beginnen om 19.30u en duren pakweg een half uur en worden gevuld met een stukje uit de Bijbel, liederen en een gebed. Dit jaar zullen de belijdeniscatechisanten een aandeel leveren, een mooie manier om hen te leren kennen. Op Goede vrijdag is er om 19.30u een dienst met daarin de viering van het Heilig Avondmaal.

Belijdenis

Zondagmorgen 8 mei zal een aantal jongere en oudere gemeenteleden belijdenis afleggen van het geloof. Mooi om naar uit te kijken. In de zomermaanden is er bij voldoende interesse een extra mogelijkheid voor een belijdenisgroep. Wie mee wil doen, mag contact met mij opnemen.

Groet

Opnieuw een hartelijke groet aan alle lezers, graag tot ziens!
Michel van Heijningen

Geboortebericht

Op 2 maart is **Jurre Koesveld** geboren. Jurre is de tweede zoon van Bastiaan en Esther Koesveld en het broertje van Daan. We zijn dankbaar en blij met dit gezin en wensen hen veel zegen en geluk toe.

Huwelijksjubilea

Op 20 april hopen Frans en Marjan Stoppelenburg-Advokaat de dag te gedenken dat zij 45 jaar geleden elkaar het ja-woord hebben gegeven. Wij wensen hen, samen met de kinderen en kleinkinderen een rijk gezegende dag toe. Een aantal dagen later is het 25 jaar geleden dat Wilko en Nicoline de Roover-Peursem elkaar trouw hebben beloofd. Ook hen wensen wij, samen met de kinderen - waarbij we ook denken aan Maarten, thuis bij zijn Hemelse Vader - een mooie dag van gedenken. Beide bruidsparen bidden wij Gods rijke zegen en nabijheid toe voor de toekomst.

*Dankbaar zijn wij
als we terug zien.
Elke dag
was Hij er bij.
God is trouw,
Hij leidt ons verder.
Hij is onze goede Herder.
Dit te weten
maakt ons blij.*

In Memoriam Catharina de Bruin-Stout

Vrijdag 18 februari overleed in het ziekenhuis ons oudste gemeentelid Catharina de Bruin-Stout in de leeftijd van 96 jaar. Haar geloof was

sterk gericht op Jezus. In haar belijdenistekst had Hij haar gezegd: "Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven." (Johannes 11: 25). Na een afscheidsdienst in uitvaartcentrum 'De Oude Toren', hebben we haar begraven op de begraafplaats aldaar.
Rook Verkaik

Update Moldavië

In 2019 waren we met een groep jongeren in Bozieni, Moldavië. De mensen daar zijn zelf doorgestaan met verder afbouwen en opknappen van het daycare centre en er is zelfs een kerkzaal bijgebouwd met hulp van BibleMission. Het is mooi om te zien hoe er een kerkelijke gemeente is ontstaan. Op dit moment heeft ook Moldavië te maken met een grote stroom vluchtelingen vanuit buurland

Oekraïne. Ook in Bozieni in het daycare centre worden vluchtelingen opgevangen. Het is hartverscheurend om de berichten en verhalen te horen van de mensen die daar opgevangen worden. Het is mooi dat we als groep afgelopen tijd een actie konden organiseren om geld in te zamelen zodat we Mihai en zijn team kunnen ondersteunen. Vanuit Moldavië ontvingen we de volgende woorden: 'Ik ben zeer bemoedigd door de manier waarop God werkt. Ik dank u voor uw steun en hulp in deze moeilijke tijden! We zijn dankbaar dat u bidt voor de mensen in Oekraïne en voor ons, zodat we hen ook kunnen dienen.' Laten we hen en de vluchtelingen niet vergeten in ons gebed!
Eva en Louisa

Pasen in april

We mogen na twee coronajaren weer voluit het Paasfeest vieren! Halverwege de maand is de Stille Week van Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Paasnacht en Paasmorgen. Op die dagen wordt er in de Ontmoetingskerk een dienst gehouden waarin we stilstaan bij de weg van verraad, vernedering, kruisiging en opstanding die Jezus is gegaan. De muziekgroep verleent medewerking op vrijdag en zondag en de zanggroep draagt bij in de dienst van donderdag, waarin ook het avondmaal gevierd wordt. In de viering van de Paasnacht gedenken wij onze doop. Eerder in de Stille Week wordt op maandag, dinsdag en woensdagavond een vesper gehouden.

Doop en belijdenis

Op 3 april zal er een doopdienst zijn in de Havenkerk; Kimberley en Huibert van Buren zullen belijdenis van het geloof afleggen en hun kleine Kira laten dopen. Die zondag valt in de 40-dagentijd en zal naast een feestelijk karakter tegelijk iets ingetogens hebben. Op 24 april wordt er tegelijk met de reguliere kerkdienst in de

Havenkerk een themadienst in de Ontmoetingskerk gehouden met het thema 'Twijfel'; de muziekgroep verleent daar medewerking.

Bijstand in pastoraat

Vanaf half maart is ds. Rob Fechner in onze gemeente als ambulant predikant werkzaam. Tijdens de vacatureperiode die ontstaan is na het vertrek van ds. Hans van Walsum zal hij bijstand verlenen in het pastorale werk. Fijn dat die mogelijkheid er is. Wij hopen op een goede tijd samen!

In memoriam Meek Kwakernaak-de Groot 25 juni 1925 - 17 februari 2022

Maaïke de Groot, geboren in Alblasterdam, was bekend als Meek;

haar man Kees noemde haar zo. Ze kregen een dochter, Marleen. Familie De Groot had een druk bestaan, vooral in de tijd van hun autoverhuurbedrijf. Daarnaast gingen ze graag op reis. Kees overleed plotseling in 1990, dochter Marleen in 2001. Ondanks het gemis streefde Meek ernaar haar zegeningen te tellen. Vaak ging ze met de bus op stap: genieten van de natuur en van zicht op zee. 'Het is niet erg om alleen te reizen, onderweg spreek je altijd mensen,' zei ze.

Toen zij alleen kwam te staan, ging zij de kerkdiensten in de Alblashof bezoeken. Ook deed ze mee aan de bijbelkring in De Waard. Een boek als Job raakte haar. Job die zoveel leed doorstond, zijn geloof niet vaarwel zei en uiteindelijk volop troost en zegen ervaarde. 'Het wordt je niet door mensen aangedaan', zei mevrouw Kwakernaak in tijden van narigheid. Bij dreigende ontwikkelingen in de wereld verwees ze naar het bijbelboek Openbaring. Voor haar stond vast dat alles in Gods handen is. Ook de duur van het leven. 'Niemand gaat voor zijn tijd.' Nu is haar tijd gekomen. Op 24 februari is zij na een afscheidsbijeenkomst in klei-

ne kring met liederen en woorden uit het evangelie begraven bij haar man en dochter; dit in het vertrouwen veilig te zijn in Jezus' armen.

Joke Veerman

In memoriam Andries Meerkerk 5 Maart 1926 – 19 februari 2022

Op 19 februari overleed Andries Meerkerk in de leeftijd van 95 jaar. Andries werd geboren en groeide op in Nieuw-Lekkerland als enig kind in het gezin. Het geestelijk klimaat waarin hij zijn jeugd doorbracht was dat van de Gereformeerde Gemeente: het was voor hem een benauwend klimaat waarvan hij zich later losmaakte. Hij leerde zijn vrouw kennen en zij bracht een heel

andere (geloofs-)achtergrond mee. Samen raakten zij betrokken bij de Ontmoetingskerk, waar hij meer affiniteit kreeg met iets van de evangelische geloofsbeleving. Hij hield onder andere van Opwekkingsliederen en andere eigentijdse geloofslideren. Hij zette zich in als penningmeester en was in

die hoedanigheid ook betrokken bij de bouw van de kerk aan de Blokweerweg. Ook toen zij verhuisden naar Papendrecht bleven zij betrokken. Andries was betrokken en betrouwbaar, hield veel van reizen en verdiepte zich graag in de taal en cultuur van de landen die hij en zijn vrouw Nelly samen

bezochten. Ook verdiepte hij zich in het geloof door het volgen van een cursus 'theologische vorming voor gemeenteleden'.

In zijn ouderdom kreeg hij steeds meer last van dementie en was het niet meer mogelijk thuis te wonen bij zijn vrouw in Papendrecht. Hij verbleef de laatste periode in 't Waellant in Nieuw-Lekkerland. Op 19 februari overleed hij er in het bijzijn van zijn vrouw.

Op 23 februari werd hij begraven na een afscheidsdienst in de aula van de begraafplaats Alblasser-dam. Woorden van herinnering en dankbaarheid werden gesproken door de drie zoons en door een van de kleinkinderen. Hij had een zegenrijk leven, verwoordde de rouwkaart. Moge zijn nagedachtenis tot zegen en troost zijn en mag de God van de vertroosting bij zijn vrouw Nelly, bij de kinderen en kleinkinderen zijn.

Ds. Carol van Wieren

In memoriam Aad Boom – Van der Pijl 19 Mei 1931 – 21 februari 2022

Op 21 februari jl. overleed Adriana Cornelia Boom – van der Pijl in de leeftijd van 90 jaar. Ze woonde de laatste jaren in (een aanleunwoning van) de Alblashof. De laatste tijd is moeilijk voor haar geweest, het leven werd steeds donkerder voor haar.

Aad was niet zo'n prater, maar de levenslange, toegewijde zorg voor haar man Jaap en voor 'haar vijf meiden' en hun gezinnen spreekt boekdelen. In een bemoedigingsdienst op 28 februari in de haar

zo vertrouwde Ontmoetingskerk hebben we er bij stil gestaan, hoe ook de stormen van het leven haar niet onberoerd hebben gelaten. Zo verloor ze haar dochter Magda en haar man Jaap aan de dood. Toch is daar altijd in alle stormgeweld die Stille Stem geweest, die tegen haar zei: 'Vrede zij u!'. Iets van die vrede, die alle verstand te boven gaat, mocht ze ook doorgeven aan ons allemaal en aan haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen. We hebben daarna haar lichaam te rusten gelegd op de begraafplaats. Zij mag nu geborgen zijn in die Vrede, waarvan het Licht komt stromen door die wijd openstaande poort, die ook zoveel voor haar betekende.

Henry Wolterink

De G van GELOOFSGETUIGEN

TEKST: HELEEN BAAS

Hebreeën 11: 4: '...en door zijn geloof klinkt zijn stem nog steeds, ook al is hij gestorven.'

Soms is geloven moeilijk. Er overkomen je nare gebeurtenissen, je worstelt met dilemma's en op je werk ben je de enige die gelooft. Als je zelf geen 'waarom-vraag' hebt, wordt deze vraag wel gesteld door een ander. Ook in deze tijd, waarin we van de ene in de andere crisis terecht zijn gekomen, kan de moed je in de schoenen zakken. Hoe kan ik volharden in mijn geloof, vertrouwen op Hem? Wat kan ik anderen/mijn (klein) kinderen/nichtjes/neefjes meegeven dat hen daadwerkelijk troost en steun geeft?

In Hebreeën 11 wordt een hele rij aan geloofsgetuigen genoemd. Zo worden er vrouwen genoemd die wij nou niet perse als een voorbeeld zouden zien. Een prostituee, een oude vrouw die lacht als haar beloften gedaan worden die zij onmogelijk acht. Prachtig dat de Bijbel ademt dat God met zulke gewone mensen een band wil aangaan en hen wil gebruiken. Wie is een geloofsgetuige die op jou indruk heeft gemaakt? Waarom is dat?

Ik heb daar zelf ook over nagedacht en denk dan aan het geloof van kinderen, nog zo puur en rotsvast. Ik denk aan de nonnen en monniken die (letterlijk) dag en nacht

bidden voor de wereld. En zeker denk ik aan mijn lieve opa's en oma's. Zij hebben, veelal door gedrag, getuigd van hun hoop, troost en Verlosser. Ik zag bij hen veel vreugde, rust en wijsheid. Op hun graven -bijzonder genoeg liggen ze alle vier naast elkaar begraven- staan de teksten: 'Loof den HEERE', 'Zalig die in Christus sterven' en 'Mijn genade is u genoeg'. Op ons plaatselijke kerkhof zijn er overigens nog veel meer geloofsgetuigenissen te vinden. Wat hoop jij je naasten mee te geven dat hen helpt te volharden?

Berichten

ALGEMEEN

Passie-uitvoering in de Havenkerk

Op zondag 10 april om 16.00 uur organiseert gospelkoor His Voice uit Alblasserdam samen met Interkerkelijk gospelkoor Genesis uit Nunspeet een Passie-uitvoering in de Havenkerk. Het is een samenvoeging van twee Amerikaanse projecten ('The Power of the Cross' en 'In my place') waarbij het publiek wordt meegenomen naar de voet van het kruis van Jezus. Het project wordt in het Nederlands gezongen. Op verschillende wijze wordt er naar het lijdensverhaal gekeken, deels vanuit omstanders die erbij waren zoals Petrus maar ook vanuit het Goddelijk perspectief. Door de prachtige muziek en indrukwekkende teksten komt het Paasverhaal tot leven en mag de wereld zien wat het lijden, sterven en opstanding van Jezus betekent tot de dag van vandaag. We worden uitgenodigd om in de ogen te kijken van Jezus, te ontdekken dat op Golgotha genade en recht elkaar ontmoeten, en te ervaren dat Gods onmetelijke liefde voor een ieder geldt. Aanschouw het Lam van God, die door de kracht van het kruis de dood heeft overwonnen tot redding van de wereld. Dit

project is geheel vertaald en wordt uitgevoerd in het Nederlands.

De muzikale leiding is in handen van dirigent Jaco Mulder. Het geheel duurt ongeveer 75 minuten. De toegang is gratis. Er zal een collecte gehouden worden voor de Voedselbank Alblasserdam.

Aftrap Passieproject 'Hij was Eén van ons'

Doe mee! Onervaren en ervaren koorzangers gaan samen in één projectkoor onder leiding van Martin de Jong voorbereiden op drie schitterende en unieke concerten! In 2015 is dit project voor het eerst uitgevoerd in de Ichthuskerk. Nu komen er twee concerten in de Grote Kerk en een concert in Tholen, in maart en april 2023. De repetities zijn op donderdagavond om 20.00 uur in de Ichthuskerk en starten op 2 juni aanstaande. Inschrijven kan per mail via projectkoor16@gmail.com, waarna je onder andere toegang krijgt tot de ingezongen oefenbestanden. Inhoudelijk is er meer te lezen op pagina 2 en 3 van dit kerkmagazine.

Taalmaatje gezocht

Vanuit stichting Sivha krijgen we weer meerdere hulpvragen voor met name taalmaatjes. Een taalmaatje is vaak een aanleiding om contact met iemand op te kunnen bouwen, zodat we voor hem een naaste mogen zijn. Op dit moment

zijn er een paar concrete vragen van Syrische jonge mannen. Zij zijn op zoek naar iemand die hen bij de taal wil helpen. Heb je interesse, of zijn er vragen, neem dan gerust contact met ons op. Geertrude van Hofwegen: 06 36355228.

Oekraïne

Het gebouw Havenkerk is gekozen als centraal punt waar het College van Diakenen van de PGA begin maart begon met een inzamelingsactie voor de mensen die getroffen zijn door het oorlogsgeweld in Oekraïne. Er is samenwerking gezocht met de stichting Christian Refugees Relief (CRR) in Nieuw-Lekkerland. Veel Alblasserdammers kwamen hulpgoederen brengen. Later in de maand is in het Havenkerkgebouw een Meldpunt Vluchtelingenwerk geopend en verdere activiteiten zijn in ontwikkeling.

Foto: koffiepauze van de vrijwilligers tijdens een van de inzamelingsmomenten begin maart.

De gewonde God

TEKST: ANDRÉ GROENENDIJK

Als voorganger van een Anglicaanse kerk in hartje Londen staat Samuel Wells letterlijk en figuurlijk midden in een samenleving waarvoor het 'klassieke' christelijke verhaal veelal heeft afgedaan. De 'standaardenaderingen' over hoe Jezus redt voldoen niet meer en, zo zegt Wells, zijn eigenlijk nooit tot de kern doorgedrongen. Ze stellen ons een 'verre God' voor, 'die merkwaardige zaken doet in het licht van willekeurige codes van schuld, gerechtigheid of eer.' Bovendien gaan ze voorbij aan de context en contouren van Jezus' leven: de sociale, religieuze en politieke omstandigheden waarin zijn leven zich afspeelt en zijn plaats in de geschiedenis van het Joodse volk.

Wells laat zien hoe Jezus in de evangeliën wordt beschreven als degene die het verhaal van het volk van Israël overdoet en sleutelfiguren uit hun geschiedenis spiegelt. In hem herkennen we de geschiedenis van ballingschap en bevrijding, en in hem zie we Adam, Noach, Abraham, Jakob, Jozef, Mozes, David, Elia, Daniël, Ester. En zoals Israël in de ballingschap pas

echt ontdekte dat God met hen was, juist in machteloosheid en lijden, zo laat het kruis zien dat 'God zich in gebrek en wanhoop bekend maakt als nooit tevoren.' De diepste boodschap van het kruis is volgens Wells dan ook niet dat God iets vóór ons doet, maar dat God mét ons is, hoe uitzichtloos de omstandigheden ook zijn.

Wells reflecteert op de betekenis van het kruis in 18 korte overdenkingen, aan de hand van drie keer zes kernwoorden uit het Oude Testament, de brieven, en de evangeliën. Wells' overdenkingen raken je hart en zijn toegankelijk zonder aan diepgang te verliezen. In een tijd waarin het kwaad om zich heen raast en weerloze mensen geofferd worden aan een duivelse afgod van nationalisme en machtswellust, dringt de vraag zich op waar God is. Wells' boek wijst ons naar het antwoord: De 'gewonde God' is daar, lijdend, in vermoorde kinderen, wanhopige vluchtelingen, in soldaten die omkomen in een zinloze oorlog: 'Alles heeft afgedaan. Alles is leeg en troosteloos. Alles is weggeslagen. Alles zijn we kwijt, behalve het geopende hart van God.'

De gewonde God, het geheim van Jezus' lijden
Samuel Wells
192 pagina's
€ 20,00

Dit boek direct bestellen
bij De Schuilplaats?
Scan dan de QR-code:

Palmpasen

Uit: het Stille Weekboekje 'Op weg naar Pasen' bij de Samenleesbijbel (voor kinderen en hun ouders)

DE WEEK VOOR PASEN NOEM JE DE STILLE WEEK (OF DE GOEDE WEEK). DIE WEEK BEGINT OP DE ZONDAG VOOR PASEN. DEZE ZONDAG NOEMEN WE: PALMPASEN. BIJ DEZE DAG HOORT HET VERHAAL OVER JEZUS DIE OP EEN EZEL JERUZALEM BINNENRIJDT. DE MENSEN ZIJN DAN HEEL BLIJ. ZE ROEPEN: 'LEVE DE KONING, DE MAN DIE DOOR GOD GESTUURD IS! VREDE IN DE HEMEL EN ALLE EER AAN GOD!'

Jezus gaat naar Jeruzalem (Lucas 19 : 29-40)

Twee leerlingen gaan een ezel halen

29 Jezus en de leerlingen kwamen in de buurt van de dorpen Betfage en Betanië, bij de Olijfberg. Daar stuurde Jezus twee leerlingen vooruit. **30** Hij zei tegen hen: 'Ga naar dat dorp daar. Jullie zullen daar een jonge ezel zien, die vastgebonden staat. Er heeft nog nooit iemand op gereiden. Maak hem los en breng hem hier. **31** Misschien vraagt iemand: 'Wat doen jullie daar?' Dan moet je zeggen: 'De Heer heeft deze wezel nodig.'

32 De twee leerlingen gingen naar het dorp. Daar gebeurde alles precies zoals Jezus gezegd had. **33** Toen de leerlingen de ezel losmaakten, vroegen de eigenaars: 'Wat doen jullie daar?'

naars: 'Wat doen jullie daar?'

34 De leerlingen zeiden: 'De Heer heeft deze ezel nodig.'

Jezus rijdt op de ezel naar Jeruzalem

35 De leerlingen brachten de ezel bij Jezus. Ze legden hun jassen op de rug van de ezel, en lieten Jezus erop zitten. **36** Andere leerlingen legden hun jassen op de weg.

37 Zo ging Jezus naar Jeruzalem. Toen hij van de Olijfberg begon af te dalen, werden al zijn leerlingen blij. Ze dankten God voor alle wonderen die ze gezien hadden. Ze juichten en riepen: **38** 'Leve de koning, de man die door God gestuurd is! Vrede in de hemel en alle eer aan God!'

39 Tussen de mensen stonden ook een paar farizeeën. Zij zeiden tegen Jezus: 'Meester, zeg tegen uw leerlingen dat ze stil moeten

zijn!' **40** Maar Jezus antwoordde: 'Luister naar mijn woorden: Als mijn leerlingen stil zouden zijn, dan zouden de stenen gaan juichen en roepen!'

De Olijfberg

Jeruzalem is een stad die gebouwd is op bergen. De Olijfberg lag naast Jeruzalem. De berg wordt zo genoemd omdat er veel olijfbomen op groeiden. Nu zijn de meeste bomen gekapt, en is er een grote begraafplaats. Ook zijn er kerken gebouwd, omdat Jezus er heeft gelopen.

Ezels

Ezels waren belangrijke dieren in de tijd van de Bijbel. Ze werden vooral gebruikt om spullen te vervoeren, om op te rijden en ook om op de akkers te werken. De profeet Zacharia voorspelt dat Goed een nieuwe koning naar zijn volk zal sturen (Zacharia 9:9). Die koning is rechtvaardig en vriendelijk, en hij zal op een ezel rijden. Misschien dachten de mensen wel aan die woorden toen Jezus op een ezel Jeruzalem binnenreed.

Hoe maak je een palmpaasstok?

EEN PALMPASENSTOK, OOK WEL PALMPASENKRUIS, BESTAAT UIT TWEE STOKKEN IN DE VORM VAN EEN KRUIS. VEEL KINDEREN MAKEN EEN PALMPAASSTOK VOOR HET FEEST VAN PALMPASEN. HOE MAAK JE EEN PALMPAASSTOK EN VERSIER JE DEZE?

1. Een plat kruis maken

Neem twee houten latten of stokken. Eén stok van ongeveer 50 centimeter en eentje van ongeveer 30 centimeter lang. Afhankelijk van de grootte van het kind, kan de stok natuurlijk groter of kleiner worden gemaakt (bijvoorbeeld in de verhouding 60 centimeter en 40 centimeter, etc). De langste lat (hoofdlat) ga je verticaal gebruiken, de kortste lat horizontaal. Met de kortste lat vorm je dus een kruis op de hoofdlat, door de korte lat ongeveer 2/3 van de onderkant, op de grote lat te bevestigen. Spijker of schroef de latten aan elkaar vast in de vorm van een kruis of bind de latten met touw stevig aan elkaar. Sla tenslotte bovenop de top van het kruis in het midden een lange spijker, waarop later het broodhaantje kan worden geprikt over de bovenkant -de kop- van de spijker heen.

2. Het hout omwikkelen

Omwikkel de latten met gekleurd papier of lint, zodat je het hout niet meer ziet. Je kunt ook leuk gekleurd (papier)tape gebruiken ervoor.

3. Een slinger maken

Maak met een grote naald en stevig draad, een of meerdere slinger(s)

van bijvoorbeeld pinda's, rozijnen, eitjes, gekleurd snoep en gedroogd fruit. Officieel worden 30 rozijnen gebruikt, die symbool staan voor de 30 zilverlingen waarvoor Judas Jezus verried. Hang de slinger aan de horizontale uiteinden van het kruis. Je kunt de slinger met punaises in het hout vastzetten.

4. Verdere versiering

Bevestig snoepjes, fruit (zoals mandarijnen) of leuke paasversiering aan een touw of lint. Knoop ook deze versiering aan het kruis, zodat dit losjes naar beneden komt te hangen zoals op de voorbeeldfoto te zien is.

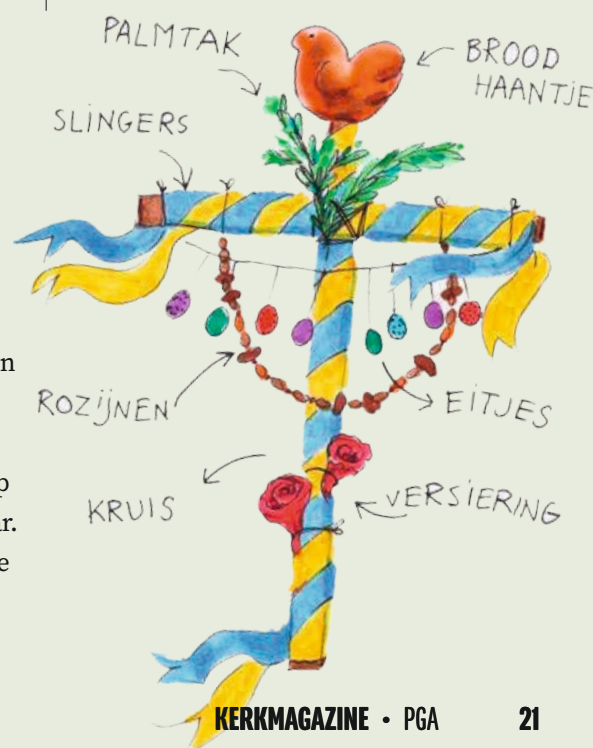
Het kruis kun je verder nog versieren met vlaggetjes of uitgeknipte paasfiguurtjes. Je kunt de palmpaasestok zo mooi maken en zo rijkelijk decoreren als je zelf wilt.

5. Het broodhaantje op de stok zetten

Om te voorkomen dat het broodhaantje te hard wordt en breekt, kun je het haantje het beste pas op de dag zelf op de stok zetten. Prik het broodhaantje op de spijker bovenop het kruis en je palmpaasestok is klaar. Wij wensen je veel plezier tijdens de optocht, deze Paaszondag!

Benodigdheden:

- 2 dunne houten latten circa 60 en 40 cm lang
- spijkers of schroeven
- touw en smal lint
- gekleurd crèpepapier, gekleurd (breed) lint of tape
- echte bloemen of nepbloemen
- takjes buxusgroen
- punaises
- grote naald en draad (voor het rijgen van de slingers)
- pinda's, rozijnen, gekleurd snoep of gedroogd fruit
- mandarijnen
- paasversiering zoals plastic, gedecoreerde eieren
- vlaggetjes of uitgeknipte paasfiguurtjes
- een broodhaantje, zelfgebakken of gekocht bij de bakker

Contactgegevens

PGA EN WIJKGEMEENTEN

Protestantse Gemeente
Alblasserdam

PGA

Algemene Kerkenraad

voorzitter: Kees Brinkman,
t 06-3489 6787;
e cbrinkman@solcon.nl
scriba: Lenie van der Heide,
t 06-5188 9133;
e ak@kerkenpad.nl

College van kerkrentmeesters

voorzitter: Sjoerd Veerman
t 06-2397 4997
e sjv@xs4all.nl
secretaris: Peter van Buren
t 06-3731 8566
e secretariaat.cvka@gmail.com

Wijkgemeenten

Grote Kerk

Bezoekadres: Cortgene 8,
2951 ED Alblasserdam
predikant: ds. R.W. van Mourik,
Cortgene 6, 2951 ED Alblasserdam,
t 078-6454379
e predikant.wijk1@kerkenpad.nl
scriba: Paulus-Jan Kieviet,
Polderstraat 112, 2952 AN Alblasserdam,
t 078-6912500,
e scriba.wijk1@kerkenpad.nl
De Damsteen, fam. den Hoed,
t 06-36031394,
e verenigingsgebouw@kerkenpad.nl

Ichthuskerk

Bezoekadres: Scheldeplein 2,
2953 EV Alblasserdam,
t 078-6915705
predikant: ds. M. van Heijningen
Mesdaglaan 33,
2951 PH Alblasserdam
t 078-7854666
e m.vanheijningen@filternet.nl
scriba: Altwin de Kruijff
Oosteinde 42, 2969 AT Oud Alblas

College van diakenen

voorzitter: Matthijs van den Berg,
t 0651766252,
e mtjvdberg@gmail.com
Secretaris: Ria van den Bogaard
t 0624531119
e diaconie@kerkenpad.nl

Bijdragenadministratie

Kees Visser
t 078-785 3862 of 06-13655308
e bijdragenadm.pga@gmail.com

Ledenadministratie

Chris Baas
t 078-6915470 of 06-36559460
e ledenadmin.hg@gmail.com

t 06-42544468,
e scriba.wijk2@kerkenpad.nl

De Brug

Bezoekadressen: Havenkerk
Ieplaan 9,
2951 CB Alblasserdam
t 078-6912960
Ontmoetingskerk
Blokweerweg 75,
2954 PC Alblasserdam
t 078-6919417
predikant:
ds. B.C. van Wieren
Zeelt 64,
2954 BJ Alblasserdam
t 078-6473783
e wiere322@planet.nl
(bereikbaar dinsdag t/m vrijdag)
Scriba: Hennie van Tienhoven
Kraanbaan 128,
2951 JG Alblasserdam
t 078-8880526
e scriba@ontmoetingskerkalblasserdam.nl

Colofon

Kerkmagazine SPRKND is een uitgave
van de Algemene Kerkenraad van de
Protestantse Gemeente Alblasserdam en
verschijnt 11 keer per jaar.

Oplage: 2.175

Vormgeving en druk Verloop drukkerij -
Alblasserdam

Coverfoto Wilbert Hartman

Redactie Mark den Boer (hoofd- en
eindredactie), Rian Vogel, Dirk
de Jong, Judith Versluis, Joke
Veerman, Antje Kieviet, Martin
de Jong (tekstcorrectie), André
Groenendijk.

Emailadres redactie
redactie@pknalblasserdam.nl

Bezorging Het magazine wordt bezorgd
op het huisadres van alle leden
van de Protestantse Gemeente
Alblasserdam.

Administratie bezorging
info@pknalblasserdam.nl
t 078-6917853

Rekeningnummer
NL45 RABO 0373 7148 31 t.n.v.
CvK Protestantse Gemeente
Alblasserdam inz. SPRKND

Welkom in onze kerkdiensten

Zondag 3 april

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik
18.00 uur prop. D.A. Burggraaf, Arkel

Ichthuskerk

09.30 uur ds. Z. de Graaf,
Katwijk aan den Rijn
18.00 uur ds. M. van Heijningen

De Brug,

09.30 uur ds. B.C. van Wieren,
doopdienst, Havenkerk

Zondag 10 april, Palmzondag

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.J. van Mourik,
belijdenisdienst
18.00 uur ds. L.W. den Boer,
Goedereede, voorbereiding
H.A.

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen,
voorbereiding H.A.
18.00 uur ds. J. Smit, Katwijk aan Zee

De Brug

09.30 uur ds. W. Terlouw, Dronten
Havenkerk
19.00 uur Stilteviering
Ontmoetingskerk

Donderdag 14 april, Witte Donderdag

De Brug

19.30 uur ds. B.C. van Wieren, viering
H.A. Ontmoetingskerk

Vrijdag 15 april, Goede Vrijdag

Grote Kerk

09.30 uur ds. G. Herwig, Nunspeet
19.30 uur ds. R.W. van Mourik,
bediening H.A.

Ichthuskerk

19.30 uur ds. G.E. van der Hout,
Lekkerkerk, H.A.

De Brug

19.30 uur ds. B.C. van Wieren
Ontmoetingskerk

Zaterdag 16 april, Stille zaterdag

De Brug

21.00 uur ds. B.C. van Wieren
Ontmoetingskerk

Zondag 17 april, Eerste Paasdag

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik
18.00 uur ds. B.E. Weerd, Papendrecht

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen
18.00 uur ds. C.N. van Dis, Nieuwegein

De Brug

09.30 uur ds. B.C. van Wieren
Ontmoetingskerk

Maandag 18 april Tweede Paasdag

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik

Zondag 24 april

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik, bediening
Heilige Doop
18.00 uur ds. J.C. Klein, Bleskensgraaf

Ichthuskerk

09.30 uur ds. S.J. van der Vlies,
Rotterdam-Zuid
18.00 uur ds. J.H. Reijm, Rotterdam-
Hillegersberg

De Brug

09.30 uur mw. G. Aanen-de Vries,
Ottoland, Havenkerk
09.30 uur ds. B.C. van Wieren,
Themadienst, Ontmoetingskerk

Zondag 1 mei

Grote Kerk

09.30 uur ds. K.M. Teeuw, Voorthuizen
18.00 uur ds. R.W. van Mourik

Ichthuskerk

09.30 uur ds. T. Meijer, Puttershoek
18.00 uur dhr. R. Verkaik, Hardinxveld-
Giessendam

De Brug

09.30 uur ds. W. van Herwijnen,
Zwijndrecht, Ontmoetingskerk

Zondag 8 mei

Grote Kerk

09.30 uur ds. A. de Lange, Nieuw-
Lekkerland
18.00 uur ds. C.B. Westerink, Terneuzen

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen,
Belijdenisdienst
18.00 uur ds. M. van Heijningen,
Huwelijksbevestiging

De Brug

09.30 uur dhr. G. de Haan, Sliedrecht
Havenkerk
19.00 uur Stilteviering
Elthetokerk

Belijden

TEKST: ANTJE KIEVIET

IEDER DAN DIE MIJ BELIJDEN ZAL VOOR DE MENSEN, DIE ZAL IK OOK BELIJDEN VOOR MIJN VADER, DIE IN DE HEMELEN IS. MAAR WIE MIJ VERLOOCHENEN ZAL VOOR DE MENSEN, DIE ZAL IK OOK VERLOOCHENEN VOOR MIJN VADER, DIE IN DE HEMELEN IS.
(MATTHEUS 10: 32 EN 33)

Hoe voelt deze tekst voor u of jou? Is dit bemoedigend of beangstigend? Bemoedigend omdat je weet dat Jezus jouw naam noemt bij Zijn eigen Vader? Of omdat je ziet dat je kinderen – op de een of andere manier – toch in hun onkerkelijke vriendenkring bekend staan als iemand die in God gelooft? Of toch vooral beklemmend en streng, omdat Jezus zegt dat als wij Hem verloochen, Hij ook ons verloochen zal? En misschien verloochen je Hem wel niet openlijk, maar besef je wel dat je lang niet altijd uitkomt voor je geloof in Hem, soms bewust niet bidt op een openbare plek, Zijn naam niet ter sprake brengt als dat niet nadrukkelijk van je gevraagd wordt...

Jezus belijden valt niet altijd mee voor ons. Zelfs Petrus, met al zijn passie en overtuigingskracht, verloochent Jezus drie keer in één nacht. En dat terwijl hij niet eens zo lang daarvoor nog zei:

U bent de Christus, de Zoon van de levende God. Geen oppervlakkig antwoord, luister maar naar Jezus: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

Zo is Jezus belijden zowel gave (door God aan ons gegeven) als opdracht. En als we toch finaal de mist in gaan en Jezus verloochen, laten we nooit vergeten dat Jezus Petrus weer opzocht na de opstanding en Petrus mocht belijden: Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik van U houd.

**HEEFT U VRAGEN OF WILT U REAGEREN OP
HET MAGAZINE? MAIL DAN NAAR
REDACTIE@PKNALBLASSERDAM.NL**

WIJK